

hensynet til de formentlig få oprindelige forældre, som ikke måtte ønske, at deres bortadopterede barn tager deres efternavn.

Der er herved lagt vægt på, at det for mange udenlandske adoptivbørn på grund af manglende oplysninger er yderst vanskeligt at få etableret kontakt til deres oprindelige familie, uanset at der fra begge sider måtte være et ønske herom, og at det hermed efter den gældende lov ofte ikke er muligt for denne gruppe adoptivbørn at tage deres oprindelige families navn.

På den baggrund er Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender enig i, at der etableres en adgang til for adoptivbørn at tage deres oprindelige forældres efternavn uden noget samtykkekrav.

Der henvises til § 9 og bemærkningerne hertil.

2.12. Adgang til fordanskning af udenlandske navne

2.12.1. Gældende ret

Efter den gældende navnelovs § 8, nr. 3, kan der meddeles navnebevis på et navn, der har karakter af en tilpasning af et fremmedartet efternavn til dansk sprogbrug. Bestemmelsen er en undtagelse fra forbudet mod at tage et forbeholdt efternavn. F.eks. er Gregzegorek tilladt ændret til Gregersen.

Bestemmelsen anvendes kun i ganske få tilfælde årligt.

2.12.2. Navnelovsudvalgets overvejelser

Navnelovsudvalget har peget på, at hensynet bag den nuværende bestemmelse er, at personer, der bærer et fremmedartet efternavn, kan tage et mere dansklydende efternavn, hvorved kommunikationen om og med den pågældende lettes.

Udvalget finder imidlertid, at en sådan mulighed i langt videre omfang end efter den gældende § 8, nr. 3, følger af udvalgets forslag om at gøre det muligt for enhver at tage et efternavn, som flere end 1.000 personer bærer her i landet.

Dertil kommer, at udvalget om nydannede efternavne har foreslået en lempelse af kravet om overensstemmelse med dansk sprogbrug, således at det fremover alene skal være en betingelse, at navnet ikke er uegnet til at blive anvendt som efternavn her i landet, jf. pkt. 2.9.2.2.

På den baggrund, og da hensynet til personer, der bærer et beskyttet efternavn, herefter efter udvalgets opfattelse må antages at veje tungere end hensynet bag bestemmelsen i den gældende § 8, nr. 3, finder udvalget ikke, at der fortsat bør være adgang til at tage et efternavn, der har karakter af en tilpasning af et fremmed

efternavn til dansk sprogbrug. En sådan bestemmelse er derfor ikke medtaget i udvalgets lovudkast.

2.12.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggenders overvejelser

Af de grunde, som er anført af Navnelovsudvalget, er Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender enig med udvalget i, at der ikke i en ny navnelov bør medtages en bestemmelse som den gældende § 8, nr. 3.

Dette skyldes navnlig, at formålet med § 8, nr. 3, nemlig at lette kommunikationen om og med den pågældende, nu vil kunne opnås ved at tage et af de frie efternavne efter § 2 eller ved at tage et nyt efternavn efter § 6.

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender finder dog, at der ved ikke at beholde en bestemmelse som den nuværende § 8, nr. 3, vil ske en beskedent begrænsning af hvilke navne, der kan tages. Dette skyldes, at de personer, der før har søgt om fordanskning, nu vil skulle søge om det ønskede navn efter bestemmelsen om nyt efternavn, dvs. den foreslåede § 6. Herefter kan der ikke gives et nyt efternavn, hvis dette let kan forveksles med et beskyttet navn, det vil efter forslaget sige et navn, der bæres af under 1.000 personer. Bæres det navn, ansøgeren søger erstattet, af andre end ansøgeren selv, men af under 1.000 personer, må det ansøgte navn således ikke let kunne forveksles med det navn, der søges erstattet, hvilket i nogle tilfælde vil kunne bevirke afslag på navnet efter § 6 om nye efternavne, hvor der efter den gældende lov blev givet tilladelse efter § 8, nr. 3, om fordanskning.

Da der er tale om meget få ansøgninger, og da alene enkelte af disse forventes at blive afslået efter den foreslåede § 6, nr. 1, er Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender enig i, at der ikke i en ny navnelov bør medtages en bestemmelse om fordanskning.

2.13. Opsamlingsbestemmelse

2.13.1. Gældende ret

Navneloven indeholder i dag en lang række bestemmelser, der ret præcist angiver, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at en person kan opnå et bestemt efternavn. Uden for disse bestemmelsers ordlyd og den praksis, der har udviklet sig i henhold hertil, har statsamterne haft mulighed for at benytte navnelovens § 8, nr. 5, hvorefter der kan udfærdiges navnebevis på et navn, som ansøgeren påviser en ganske særlig tilknytning til.